

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/143/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110236457
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1110236457.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobcov: 1./ R. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. X, N., 2./F. N., nar. XX, XX, XXXX bytom Z. Č.. XX, N., 3./ N. N., nar. XX.XX. XXXX bytom Z. XX, N. obaja zastúpení: R. N., bytom N. X, N. proti žalovaným : 1./ D. W., nar. XX. XX. XXXX bytom Š. XX, N., 2./ A. W., nar. XX.XX. XXXX bytom Z. XX, N. obaja zastúpení Mgr. Zuzanou Jedličkovou, advokátkou, so sídlom Royova 9, Piešťany, 3./L.. A. S., D.. XX.XX. XXXX bytom A. XX, N., 4./ O.. A. S., nar. XX. XX. XXXX bytom A. XX, N. obaja zastúpení Mgr. Marcelom Drgonom, advokátom so sídlom Jesenského 2, Bratislava, o náhradu škody na nájomnom, na odvolanie žalobcov 1./,2./,3./ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 10C 85/2010 - 588 zo dňa 21. októbra 2015 a na odvolanie žalobkyne 1./ proti uzneseniu toho istého súdu č.k. 10 C 85/2010-431 zo dňa 27.mája 2015 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a napadnuté uznesenie č.k. 10 C 85/2010 -431 zo dňa 27.5.2015 potvrdzuje.
Žalovaní 1./,2./,3./,4./ majú voči žalobcom 1./,2./,3./ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali od pôvodne žalovaných 1./ až 4./ (žalovaná 1./ zomrela po vyhlásení rozsudku dňa 7.2.2016, ďalej len „žalovaní 1./ až 4./“) náhrady škody vo výške 21.912,-€. Vychádzal zo skutkového zistenia, že žalobcovia sú 50 % spoluvlastníci rodinného domu a prístavby, ako aj garáže a nádvoria, záhrady na Z. X.. Č.. XX v N.. Žalovaní 1./ a 2./ uzavreli so žalovanými 3./ a 4./ nájomnú zmluvu, s tým, že prenajímatelia prenechávajú nájomcom do užívania nehnuteľnosť v žalobe špecifikovanej. Nájom bol uzavretý na dobu neurčitú, nájomné za užívanie prenajatých nehnuteľností bolo dohodnuté na sumu 1,- Sk mesačne. V zmysle článku IV. nájomnej zmluvy sa nájomcovia zaviazali zabezpečiť vykonanie opráv v dome a zaviazali sa, že budú vykonávať údržbu ako aj rekonštrukčné práce v rozsahu, ktoré si nevyžadujú povolenie stavebného úradu. Náklady na tieto rekonštrukčné práce sa zaviazali znášať žalovaní 3./ a 4./ Okresný súd Bratislava I rozsudkom č.k. 14C 243/2008-174 zo dňa 19.10.2011 určil zmluvu o nájme nebytových priestorov za neplatnú. Žalobcovia tvrdili, že v dôsledku určenia neplatnosti zmluvy o nájme nehnuteľností im bola spôsobená žalovanými škoda, keďže nemohli užívať nehnuteľnosť, resp. spolupodieľať sa na nájme nehnuteľností. Škoda pozostáva z príjmu, ktorý by boli dosiahli za dobu od 1.9.2008 do 31.8.2010 za prenájom nehnuteľností v sume 913,- € mesačne, 24 mesiacov x 913,- € = 21 912,- € v pomere žalobkyňa 1./ v sume 5 478,- €, žalobca 2./ v pomere 5 478,- € a žalobca 3./ v pomere 10 956,- €.

1.2. Na takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 442 ods. 1; §42; § 3 Občianskeho zákonníka v dôsledku čoho konštatoval, že zodpovednosť za škodu pri neplatnosti právneho úkonu v zmysle ustanovenia § 42 Občianskeho zákonníka nie je osobitným prípadom tejto zodpovednosti, ale

spravuje sa ustanoveniami o všeobecnej zodpovednosti za škodu (§ 420 Občianskeho zákonníka), pre založenie ktorej zákon vyžaduje splnenie podmienok, ktorými sú - protiprávne spôsobenie neplatnosti právneho úkonu, vznik škody, príčinná súvislosť medzi chovaním zodpovedného subjektu a vznikom neplatnosti ako aj príčinná súvislosť medzi neplatnosťou právneho úkonu a vznikom škody a existencia zavinenia. Zdôraznil, že náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac. Rozlišujú sa dva druhy škody a to skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodovej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodovej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodovej udalosti). Pre výšku ušlého zisku je rozhodujúce, akému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu (škodová udalosť), teda konkrétne, o aký reálne dosiahnuteľný príjem poškodený prišiel. (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 M Cdo 23/2008, zo dňa 21. decembra 2009). Z uvedených charakteristík pojmov škoda, skutočná škoda a ušlý zisk je zrejmé, že ide o ujmu už nastalú (vzniklú) a nie o ujmu, ktorá by hypoteticky mohla vzniknúť v budúcnosti. Žalovaní svojim konaním žalobcom škodu uzavretím / síce neplatnej / zmluvy nespôsobili. Práve naopak, žalovaní 1./ a 2./ svojim konaním umožnili, aby sa majetok, aj žalobcov, nezmenšil tým, že nehnuteľnosti aj vo vlastníctve žalobcov, ktorí odmietali sa na ich udržiavanie podieľať, prenajali žalovaným 3./a 4./, ktorí preukázateľne prenajaté nehnuteľnosti zrekonštruovali. V konaní bolo preukázané, že nehnuteľnosti neboli v takom technickom stave, aby mohli byť prenajaté za účelom zisku na nájomnom. Žalobcovia v tomto smere tvrdenia žalovaných nevyvrátili, práve naopak, žalovaní súdu preložili listinný dôkaz, a to znalecký posudok č.XX/XXXX, vypracovaný L.. H. Š. dňa XX.X.XXXX z obsahu ktorého vyplynulo, že posudzované nehnuteľnosti vykazovali technické chyby a nedostatky. Pre zabezpečenie kvalitného bývania zodpovedajúceho súčasnej dobe a polohe nehnuteľnosti bolo potrebné vykonať rozsiahlu rekonštrukciu rodinného domu. Súd prvej inštancie pre správanie žalobcov aplikoval aj ust. § 3 Občianskeho zákonníka, ktoré hodnotil v rozpore s dobrými mravmi.

1.3. O náhrade trov konania súd prvej inštancie nerozhodol z dôvodu, že v súlade s ust. § 151 ods.3 O.s.p. o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Rozsudok odvolaním zákonom stanovenej lehote napadli žalobcovia vytykajúc súdu prvej inštancie, že pochybil, keďže konal arogantne diskriminačne a šikanózne v konflikte s dispozičnými žalobnými právami žalobcov a zámerne konal a rozhodol v neprospech žalobcov s cieľom pomôcť a ochrániť žalovaných od povinností nahradiť škodu. Ignoroval všetky meritórne relevantne usvedčujúce listinné dôkazy a to Rozhodnutie mestskej časti Bratislava Staré mesto zo dňa 10.12.2012, ktorým odkázal vlastníkov predmetnej nehnuteľnosti o navrátenie do predošlého stavu, Znalecký posudok číslo XX/XX vo veci ocenenia rodinného domu pre dedičské konanie po O.. G. W. znalcom S. V., keď tiež žiadali aby súd prihliadol na Rozhodnutie zo dňa 23.8.1990 o predĺženie ukončenia stavby do 1.7.1991. Žalobcovia sa v odvolaní venovali aj otázke preukázania otcovstva O.. G. W. k F. N. a N. N., ako aj A. W., priebehu manželstva O.. G. W. a I. W., priebehu dedičského konania, žalôb o zapretie otcovstva, uplatnenia si pohrebných nákladov, kúpy nehnuteľnosti. Zastali názor, že žiadna údržba nehnuteľnosti nebola potrebná, pretože novostavba bola dokončená v roku 1991 a žalovaní 1./ a 2./ nepredložili súdu žiadny hodnoverný listinný dôkaz o nevyhnutnej údržbe. Zmena dokončenej stavby bola vykonaná bez stavebného povolenia a nájomcovia užívajú nehnuteľnosť bez kolaudačného rozhodnutia. O nezávadnosti nehnuteľného majetku svedčí aj Zmluva o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy zo dňa 9.6.2006, čl. III 3 kde bola dohodnutá cena vo výške 7.000.000,-Sk, pričom predmet tejto zmluvy je podrobne špecifikovaný v znaleckom posudku č. XX/XXXX zo dňa 22.4.2006 vypracovaný znalcom L.. H. Š.. Žalobcovia si uplatňujú náhradu škody ušlý zisk na nájomnom, resp. titulom vydania bezdôvodného obohatenia na základe odhadu trhovej ceny nájomného rodinného domu dvoch nezávislých realitných kancelárií Lexus a.s. a Areal Group s.r.o. , ktoré boli stanovené v rozpätí od 1. 899,-€ - 290,- € za mesiac. V ďalšej časti žalobcovia označila konanie žalovaných za klamlivé, kalkulatívne, predstierané , podvodné, vopred pripravené podľa potrieb žalovaných. Z uvedených dôvodov navrhli aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaný 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedli, že žalobkyňa 1/ opakuje tvrdenia prezentované v početných a rozsiahlych podaniach predložených v tejto veci v konaní pred okresným súdom a žalovaní na tieto tvrdenia reagovali v písomných podaniach (vyjadreniach), vo svojich prednesoch a prednesoch ich právnych zástupcov. Tvrdenia obsiahnuté v odvolaní sa týkajú predovšetkým subjektívneho opisu okolností z pohľadu vnímania žalobkyne 1./ a je z nich zrejmá zášť voči žalovaným. Žalobcovia sa domáhali náhrady škody, ktorá im mala vzniknúť z neplatného právneho úkonu - zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 31.07.2006 a túto domnelú škodu vyčíslujú ako ušlé trhové nájomné. Pri škode vo forme ušlého zisku ide o stratu očakávaného výnosu. Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, ale musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu veci poškodený mohol dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo iba v dôsledku škodnej udalosti. Žalobcovia nepreukázali, že by v rozhodnom čase existoval konkrétny vážny záujemca o nájom nehnuteľností na Z. XX v N., ktorý by bol ochotný vziať nehnuteľnosti do nájmu v stave, v akom sa nachádzali, za trhové nájomné vo výške uvádzanej žalobcami. Navyiac, žalobcovia nemali záujem nehnuteľnosti dať do prenájmu, ale chceli v nich bývať, hoci dispozičné riešenie a technický stav domu reálne neumožňovali spoločné užívanie so žalovanými 1./ a 2./ . Keďže žalobcovia neplánovali nehnuteľnosti prenajať, potom ani nemohli očakávať zisk z prenájmu. Žalobcovia počas celej doby neprispeli na zachovanie a údržbu nehnuteľností žiadnymi finančnými prostriedkami. L. N. odmietala akúkoľvek dohodu týkajúcu sa usporiadania spoluvlastníctva a žalovaným zo strany žalobcov neboli ponúknuté žiadne návrhy na vyriešenie spoluvlastníckych vzťahov k spoločným nehnuteľnostiam. Žalobcovia tvrdia že údržba rodinného domu nebola potrebná, lebo to bolo novostavba dokončená v roku 1991. Tieto tvrdenia sú nepravdivé a sú vyvrátené listinnými dôkazmi, predovšetkým znaleckým posudkom znalca L. H. Š. č. XX/XXXX. Takisto je nepravdivé tvrdenie že nehnuteľnosť resp. vykonaná nadstavba a prístavba rodinného domu boli zapísané do katastra nehnuteľností v roku 1991 a to dokonca vkladom. Postavenie rodinného domu bolo okolo roku 1925 a vykonanú svojpomocnú rekonštrukciu s prístavbou a dostavbou začali cca vr. 1987, ale neprebehlo k nim kolaudačné konanie. Tento skutočný technický stav, v akom sa nehnuteľnosti nachádzali, preukázaný označeným znaleckým posudkom č. XX/XXXX vrátane fotografií vyhotovených znalcom, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi predloženými žalovanými 3/ a 4/, ktoré žalobcovia ignorujú. Bez vykonania opráv hrozilo ďalšie znehodnotenie domu, teda aj majetku žalobcov, s ktorými sa nijakým spôsobom nedá dohodnúť na usporiadaní vzájomných vzťahov. Jediným záujmom a snahou L. N., bolo nasťahovať sa do domu na Z. XX v N. a bývať tam spolu so žalovanými 1./ a 2./ . Už samotnú snahu L. N. obývať dom spoločne s pozostalou manželkou muža, s ktorým udržiavala mimomanželský vzťah, pričom vedela, že jeho manželka je ťažko chorá, považujú za morálne neprijateľnú. Dom pritom ani nebol vzhľadom na svoje dispozičné usporiadanie usporiadený na spolužitie dvoch rodín. Za nepravdivé a osočujúce označili žalovaní tvrdenie žalobcov, že súd viedol arogantné, diskriminačné a šikanózne konanie proti žalobcom. Práve naopak, vystupovanie a prednesy žalobkyne 1./ na pojednávaniach boli neadekvátne, opakovane opustila pojednávaciu miestnosť v priebehu pojednávania, pričom bola viackrát upozornená, aby sa v pojednávacej miestnosti správala slušne a bola jej aj uložená poriadková pokuta. Okresný súd vykonal potrebné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým záverom, vec správne právne posúdil a jeho rozhodnutie je preto vecne a právne správne a spravodlivé, a preto navrhujú, aby napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil a priznal náhradu trov konania a právneho zastúpenia žalovaným.

4. Žalovaní 3./ a 4./ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedli že žalobcovia na podporu svojich tvrdení ani v odvolaní neuvádzajú žiadne relevantné dôkazy, práve naopak, nimi doteraz označené dôkazy preukazujú ich šikanózne a agresívne správanie voči žalovaným. Je nesporné že žalobcovia nikdy nemali záujem realizovať svoje práva a povinnosti podielových spoluvlastníkov v plnom rozsahu, majú len eminentný záujem získať z nehnuteľností len majetkový prospech bez ďalších povinností. L. N. ako zástupkyňa vtedy maloletých žalobcov 2./ a 3./ nekonala v záujme maloletých, bez ďalšieho odmietla možnosť majetkového vyporiadania v čase prebiehajúceho dedičského konania za vtedy mimoriadne lukratívnu sumu 2 000 000,- Sk pre každého z maloletých (bez ohľadu na technický stav nehnuteľnosti, potrebu rekonštrukcie a pod.). Nehnuteľnosť bola v mimoriadne zlom technickom stave, pri bežnej obhliadke vykazovala vady, ktoré aj keď na prvý pohľad možno nebránili jej užívaniu na účel bývania, pre umožnenie využitia nehnuteľnosti na tento účel si bezpodmienečne vyžadovali ich odstránenie (napr. vlhkosť a plesne). Stav nehnuteľnosti priamo vyplýval zo znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znalcom L. H. Š., na ktorý poukazujú samotní žalobcovia. Bežné rekonštrukčné práce spočívajúce napr. v zateplení, výmene okien, oprave fasády a strešnej krytiny boli príslušnému stavebnému riadne ohlásené, a neboli voči nim vznesené žiadne námietky. Zvyšné skryté vady sa prejavili až pri obnaušení vonkajšieho muriva, preukázala sa závažná statická vada, ktorá po posúdení autorizovaným statikom, L. A., mala byť odstránená výlučne len asanovaním prístavby, ináč hrozilo

jej zrušenie a tým aj nenávratné poškodenie celej stavby. Samotná nadstavba pritom podľa technickej správy L.. A. nevyhovovala základným požiadavkám a mala byť zmenená alebo asanovaná už v roku 1989. Žalobcovia neosvedčili existenciu všetkých zákonom stanovených podmienok na vznik škody. Vzhľadom na objektívny stav nehnuteľností v rozhodnom čase, im nemohla žiadna, ani teoretická škoda vzniknúť, práve naopak, je dôvodný predpoklad, že ich majetok by sa bez vynaložených prostriedkov na rekonštrukciu nehnuteľností nepopierateľne zmenšil. Vzhľadom na preukázaný technický stav nehnuteľností nemohli žalobcovia očakávať, že by sa tieto prenajali za trhové nájomné, resp. že by sa vôbec prenajali za akékoľvek nájomné. Navrhli aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správy potvrdil a priznal náhradu trov konania.

5. Žalobcovia repliku k vyjadreniu žalovaných 1./2./ ani k vyjadreniu žalovaných 3./4./ nepodali.

6. Po vyhlásení napadnutého rozsudku pôvodne žalovaná I. W., nar. XX.X.XXXX zomrela a to dňa X.X.XXXX. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 10 C 85/2010-860 zo dňa 9.3.2017, rozhodol v zmysle § 63 C.s.p. , že namiesto pôvodne žalovanej 1./I. W. bude v konaní pokračovať s jeho právnym nástupcom D. W., nar. XX. XX. XXXX bytom Š. XX, N. .

7. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 9 Co/143/2017-876 zo dňa 27.8.2018 v zmysle ust. § 370 C.s.p. späťvzatie žaloby v časti zaplata istiny vo výške 6 312,- €, pripustil, a rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 21. októbra 2015 č. k. 10C/85/2010-588 v časti zaplata istiny vo výške 6 312,-€ zrušil a konanie v tejto časti zastavil vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcov, ktorí vzali žalobu v časti istiny späť, pričom žalovaní vyjadrili súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby. Zároveň rozhodol, žalovaní 1./, 2./, 3./ a 4./ majú právo na náhradu trov konania v časti, v ktorej bolo konanie zastavené, v rozsahu 100 %.

8. Následne Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. a odvolanie žalobcov 1./,2./,3./ proti rozsudku ako aj odvolanie žalobkyne 1./ proti uzneseniu o uložení poriadkovej pokuty bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1./,2./,3./ ani odvolanie žalobkyne 1./ nie je dôvodné.

9. V súdnej veci sa žalobcovia podanou žalobou domáhajú od žalovaných náhrady škody ktorá mala žalobcom vzniknúť v príčinnej súvislosti s neplatnou zmluvou o nájme nehnuteľnosti uzatvorenej medzi žalovanými .

10. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď sa pri žalobcami uplatnenom nároku na náhradu škody zamerával na splnenie zákonných predpokladov pre priznanie škody. Správne aj dôvodil, že ušlým ziskom sa rozumie ujma spočívajúca v tom, že v dôsledku protiprávneho konania nedôjde k rozmnoženiu majetkových hodnôt, prejavuje sa stratou očakávaného zisku, ktorý by nastal vzhľadom na pravidelný chod vecí. Súčasne platí, že majetková ujma spôsobená tým, že škodná udalosť zasiahla do priebehu deja vedúceho k určitému zisku sa odškodňuje len za predpokladu, že k nej došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali, že uzatvorenie neplatnej nájomnej zmluvy bolo jedinou, výlučnou a bezprostrednou príčinou, ktorá zasiahla do pravidelného chodu vecí smerujúcich za obvyklých okolností k dosiahnutiu predpokladaného zisku a to z dôvodu nevyhovujúceho technického stavu nehnuteľnosti, pričom vychádzal zo znaleckého posudku. L.. H. Š. č. XX/XXXX z ktorého vyplýva, že rodinný dom bol postavený cca v r. XXXX. V rokoch 1987 až 1991 vykonávali O.. G. W. a jeho manželka I. W. svojpomocnú rekonštrukciu - prestavbu a nadstavbu tohto rodinného domu, ku ktorej neprebehla kolaudácia. Napriek dlhej prestavbe sú stavebné práce na podpriemernej úrovni, stavba vykazuje technické chyby a nedostatky, použité sú nekvalitné materiály a materiál nižšej cenovej kategórie a je potrebné vykonať rozsiahlu rekonštrukciu rodinného domu, záver ktorý považuje odvolací súd za správny.

11. Odhliadnuc od technického stavu nehnuteľnosti, ktorý bránil nehnuteľnosť dať do prenájmu za trhové nájomné, žalobcovia nepreukázali, že žalovaná suma predstavuje stratu majetkového prínosu, ktorý mohli žalobcovia dôvodne očakávať od svojho zmluvného partnera pri obvyklom chode vecí, nebyť neplatnej zmluvy, t.j. nepreukázali existenciu nájomnej zmluvy v rozhodnom období a to za nájomné v žalobe uplatnenej. Z ustálenej súdnej praxe vychodí, (i keď citované rozhodnutie pochádza z rozhodnutia českého súdu, je plne akceptovateľné aj na daný prípad, keďže na ust. § 442 Občianskeho zákonníka sa vzťahuje rovnaká právna úprava) že poškodený musí preukázať, že mal zabezpečené predpoklady na tzv. pravidelný chod vecí, teda, že v prípadoch, kde je na získanie zárobku potrebné splnenie určitých skutočností bol reálny predpoklad ich dosiahnutia, ak by nepriaznivo nezasiahla škodná udalosť. (rozsudok NS ČR sp.zn. 25 Cdo 269/2006). Zmarenia zamýšľaného podnikateľského zámeru samo o sebe na odškodnenie nestačí.

12. Odvolací súd na podporu správnosti prijatého záveru odkazuje na ustálenú judikatúru publikovanú v Zbierke rozhodnutí a stanovísk pod F. XX/XXXX, ktorej právna veta znie : „Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu „izolovať od všeobecných súvislostí“ a skúmať len to, ktorá príčina ju vyvolala“. Žalobcovia vyvodzovali svoj nárok z neplatnej zmluvy o nájme, ktorá ako je vyššie uvedené sama o sebe nezakladá nárok na náhradu škody. Potom škoda, ktorá podľa žalobcov spočíva v tom, že im žalovaní zabránili prenajímať priestory, v dôsledku čoho nedosiahli zisk z nájmu nebola bezprostredne, priamo spôsobená tým, že žalovaní uzatvorili neplatnú nájomnú zmluvu, ale tým, že žalobcom k prenájmu nehnuteľnosti chýbal spôsobilý titul, a to nielen technický stav nehnuteľnosti, ale aj absencia nájomnej zmluvy za rozhodné obdobie v žalovanej výške, bez ktorých aspektov k realizácii tvrdeného zámeru o možnosti prenajať nehnuteľnosť za trhovú cenu vôbec nemohlo dôjsť. Nie je preto protiprávne konanie žalovaných jedinou rozhodujúcou príčinou, ktorá by viedla k tomu, že nedošlo k rozmnoženiu majetku žalobcov. Príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou nemôže byť totiž založená len na pravdepodobnosti jej existencie, ale žalobcovia musia príčinnú súvislosť dokázať s úplnou istotou, pričom dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcov, čo sa v danom prípade žalobcom nepodarilo preukázať. Tým, že žalobcovia nepreukázali formálne predpoklady na pravidelný chod veci s očakávaným ziskom tvrdenie žalovaných o vzniku škody v príčinnej súvislosti s neplatnosťou zmluvy zostalo len v podobe pravdepodobnosti, čo zákon nepripúšťa.

13. Správna je aj úvaha súdu prvej inštancie, že ak by aj boli splnené predpoklady pre priznanie náhrady škody, bolo by potrebné s odkazom na ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka odoprieť poskytnutie právnej ochrany žalobcami uplatňovanému právu. V tomto zákonom ustanovení je upravená zásada, podľa ktorej výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Ide o všeobecné ustanovenie hmotnoprávnej povahy, ktoré umožňuje posúdiť vec súdom v tom smere, či výkon daného subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade, že tomu tak nie je, odoprieť, poskytnúť právnu ochranu uplatňovanému právu. Toto posúdenie je teda založené na úvahe súdu, ktorá musí byť podložená vždy konkrétnymi zisteniami. Či sa výkon určitého práva prieči dobrým mravom, musí byť súdom vo vzájomnom konaní subjektov občianskoprávných vzťahov vždy zistené podľa objektívneho kritéria s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, včítane doby, miesta konania ako aj postavenia subjektov. V prejednávanej je možné konanie žalobcov ako podielových spoluvlastníkov považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keďže títo sa vôbec o predmetnú nehnuteľnosť nestarali, nielenže sa nepodieľali na akýchkoľvek nákladoch spojených s jej chodom a údržbou, ale nemali odmietali akúkoľvek dohodu týkajúcu sa usporiadania spoluvlastníctva navrhnutú žalovanými 1/ a 2/ a žalovaným zo strany žalobcov neboli ponúknuté žiadne návrhy na vyriešenie spoluvlastníckych vzťahov k spoločným nehnuteľnostiam, skutočnosti ktoré mali negatívny dopad na hodnotu a predajnosť nehnuteľnosti. O nehnuteľnosť sa starali výlučne len ďalší spoluvlastníci (žalovaní 1./,2./), ktorí znášali všetky náklady s jej udržiavaním a ktorí aj za účelom opravy nehnuteľnosti túto prenajali za symbolickú sumu 1,-€ žalovanými 3./,4./ . Nebolo by preto v súlade s dobrými mravmi, ak by žalobcom teoreticky aj škoda vznikla, túto im vzhľadom na ich konanie a správanie priznať.

14. Žalobcovia sa v odvolaní bránili tým, že potrebu rekonštrukcie z dôvodu zlého technického stavu nehnuteľnosti klamlivým a zavádzajúcim spôsobom prezentujú iba žalovaní; v skutočnosti nehnuteľnosť nepotrebuje žiadnu rekonštrukciu. Na podporu svojho tvrdenia založili Znalecký posudok č. XX/XX vo veci ocenenia rodinného domu pre dedičské konanie po O. G. W. znalcom S. V. a Rozhodnutie zo dňa 23.8.1990 o predĺžení ukončenia stavby do 1.7.1991, u dôkazov ktorých absentuje časová aktuálnosť. Súd zásadne pri hodnotení dôkazov vychádza zo súčasného stavu, t.j. pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 C.s.p.), v dôsledku toho je vylúčené, aby sa stal pre rozhodnutie súdu rozhodný stav, ktorý by v čase vyhlásenia rozhodnutia nezodpovedal skutočnosti a preto nebolo možné na tieto dôkazy prihliadať. Ak teda súd prvej inštancie za relevantný dokaz k posúdeniu technického stavu nehnuteľnosti vzal do úvahy znalecký posudok č.XX/XXXX vypracovaný L. H. Š. zo dňa 24.2.2006, ktorý korešponduje s obdobím vzniku škody, a neprihliadol na žalobcami predkladané dôkazy je jeho postup vecne správny.

15. Nesprávnej úvahy sa žalobcovia v odvolaní držali aj pri určení výšky ušlého zisku, keď vychádzali z cenovej relácie ktorú im poskytli realitné kancelárie. Zistenie, aké nájomné by za užívanie veci bol nútený platiť ten, kto vec skutočne užíval a týmto spôsobom sa obohatil je rozhodujúce pri určení výšky plnenia z titulu vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak nie pre určení výšky zisku, ktorý by prenajímateľovi za bežných okolností patril

a o ktorý prišiel v dôsledku protiprávneho konania toho, kto vec neoprávnene užíval. Inštitút bezdôvodného obohatenia totiž smeruje k odčerpaniu prostriedkov od osoby, ktorá ich získala niektorou zo skutkových podstát uvedených v § 451 a § 454 Občianskeho zákonníka a výška plnenia sa odvodzuje od prospechu, ktorý získal obohatený, ktorý je povinný vydať to, čo neoprávnene užívaním cudzej veci získal, teda ten prospech, ktorý bezdôvodne získal a o ktorý sa na úkor vlastníkov obohatil. Majetkovým prospechom je potom peňažná čiastka, ktorá zodpovedá nájomnému vynakladanému obvykle v danom mieste a čase za porovnateľnú nehnuteľnosť. Výška nájomného obvyklého v určitom mieste a čase nie je jedinou a rozhodujúcou veličinou pre stanovenie ušlého zisku v rámci náhrady škody spôsobenej protiprávnym konaním (Rozsudok NS ČR sp. Zn. 25 Cdo 54/2004). Ak teda žalobcovia ak by aj preukázali vznik škody a príčinnú súvislosť medzi škodou a protiprávnym konaním, nebola by relácia realitných kancelárií o výške nájmu nehnuteľnosti jedinou a určujúcou veličinou k výške ušlého zisku.

16. Dosiahnuť zmenu napadnutého rozsudku neboli spôsobilé námietky objasňujúce rodinné pomery (otcovstvo O.. G. W. k F., N. a A., priebeh manželstva O.. G. a I. W., priebeh dedičského konania, žaloby o zapretie otcovstva, uplatnenie si pohrebných nákladov), keďže vo vzťahu k posúdeniu predpokladov pre priznanie náhrady škody sú nepodstatné.

17. Žalobcovia v odvolaní namietajú postup zákonného sudcu, ktorý označili arogantný diskriminačný a šikanózný v konflikte s dispozičnými žalobnými právami žalobcov, ktorý a zámerne konal a rozhodol v neprospech žalobcov s cieľom pomôcť a ochrániť žalovaných.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa 1./ požiadala o dohľad nad dodržiavaním zásad uvedených v § 53 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, avšak podpredsedníčka Okresného súdu Bratislava I prítomná na pojednávaní dňa 27.5.2015 nezaznamenala porušenie zákonom predpokladaných zásad vec prejednávajúcim sudcom. Odvolací súd ani na podklade spisového materiálu a vypočutím si zvukových záznamov z tohto pojednávania nepostrehol žalobkyňou vytýkané konanie zákonného sudcu. Práve naopak, zo zvukového záznamu z tohto pojednávania vyplýva, že žalobkyňa 1/ narušala priebeh pojednávania tým, že hovorila bez vyzvania a vstupovala svojimi prejavmi do prednesov i výsluchov tak strán ako aj zástupcov. Žalobcovia na základe pokynu žalobkyne 1./ svojvoľne opustili pojednávaciu miestnosť, a to dokonca dvakrát. Pojednávanie bolo prerušené a pokračovalo sa za prítomnosti podpredsedníčky súdu a aj žalobcov, za konanie ktoré bola uložená žalobkyňi 1/ uložená poriadková pokuta napadnutým uznesením č.k. 10 C 85/2010-431 zo dňa 27.5.2015.

19. Toto uznesenie napadla v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa 1./, ktorá uviedla, že poriadková pokuta jej bola uložená neoprávnene, protizákonne. Zákonná sudkyňa svoje arogantné a diskriminačné správanie voči nej a žalobcom stupňovala v dôsledku čoho opustili pojednávaciu miestnosť. Namietala tiež, že pojednávania trvalo nepretržite 5 hodín čo presiahlo aj mantinely prípustného súdneho procesu.

20. Poriadková pokuta slúži na to, aby súd mohol vynucovať a upevňovať svoju autoritu všade tam, kde by mohla byť neprípustnými zásahmi ohrozená, a aby mohol pomocou tohto opatrenia zabezpečiť dôstojný a nerušený priebeh konania, a tým aj rýchlu a účinnú ochranu občianskych práv. Civilný sporový poriadok § 102 (pred jeho účinnosťou ustanovenia § 53 O.s.p.) uvádza príkladný výpočet možných dôvodov uloženia poriadkovej pokuty. Súd môže poriadkovú pokutu uložiť tomu, kto sťažuje postup konania najmä tým, že ruší poriadok alebo dôstojný priebeh pojednávania, napr. vykrikuje, skáče do reči iným subjektom, nahlas hodnotí priebeh pojednávania, telefonuje a pod., pričom ten, kto hrubo ruší poriadok alebo dôstojný priebeh procesného úkonu, môže byť zároveň aj vykázaný z miesta procesného úkonu podľa § 103 CSP (Uznesenie Ústavného súdu SR z 13. februára 2018, sp. zn. III. ÚS 67/2018). Z obsahu napadnutého uznesenia ale predovšetkým zo zvukového záznamu z pojednávania konaného dňa 27.5.2015 vyplýva, že žalobkyňa 1./ bez pokynu, resp. bez súhlasu súdu počas prednesu zástupcu žalovaných svojvoľne opustila pojednávaciu miestnosť, konanie ktoré je subsumovateľné pod narušenie dôstojného priebehu pojednávania a preto ak súd prvej inštancie sankcionoval žalobkyňu 1./ za toto konanie poriadkovou pokutou, je jeho záver správny.

21. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako aj napadnuté uznesenie č.k. 10 C 85/2010 -431 zo dňa 27.5.2015 ako vecne správne v zmysle § 387 ods.1 a 2 C.s.p. potvrdil.

22. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobcov nevyhovел a napadnuté

rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mali žalovaní v odvolacom konaní plný úspech a vznikol im nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).